

ци си играели на овчарчета със стада от крастави жаби.

От цигани знам, че краставите жаби наистина проявяват необясними предпочитания към хора и места. Следващият пример е точна илюстрация, тъй като ми беше разказан на ромски език преди четиринайсет години от едно момиче в гората Епинг³⁸⁴. „Нали знаете, господине, хората, които непрекъснато живеят навън, като нас, виждат и научават много неща за тези същества. Веднъж ходихме в един чифлик, където стопанката беше едва ли не на смъртно легло, защото си мислеше, че е омагьосана от някаква жена, която идвала всеки ден в образа на огромна крастава жаба и я гледала през прага. И не щеш ли, докато тя говореше, жабата се появи и жената беше обзета от такъв страх, че помислих, че ще умре. Но вътрешно се засмях, защото знаех, че жабите въздействат така и не само че могат да бъдат укротени, но дори сами се укротяват. Тогава ние, циганите, поговорихме на ромски, а после казахме, че можем да развалим магията, ако ни донесе ножици и купичка сол. След това хванахме жабата и вързахме ножиците така, че да се получи кръст, нали разбирате, и заедно с тях хвърлихме жабата в огъня и я посипахме със солта. Така магията беше развалена, а госпожата ни угости добре и ни даде десет шилинга“. (Стихотворение на ромски за същия случай вж. в „English Gypsy Songs“, „Английски цигански песни“, „Trübner and Co.“, 1875 г.) А в едно стихотворение на Р. Х. Стодард³⁸⁵ се разказва ужасната история на един господин, който веднъж случайно настъпил крастава жаба и я убил. В същия миг от близката гора дочул писък, последван от врява, отишъл да види какво става и заварил цигански катун, в който оплаквали внезапната смърт на дете. Когато огледал тялото, той с

³⁸⁴ Гората Епинг (Epping Forest) – обширна гора в Югоизточна Англия, между Източен Лондон и Есекс, покриваща площ от около 24 кв. км – *б. пр.*

³⁸⁵ Ричард Хенри Стодард (1825–1903) – американски критик и поет – *б. пр.*